

หมวดที่ 1

ภาพรวม และบทนำ

ชุดบริการที่จำเป็นสำหรับผู้หญิงและเด็กหญิง
ที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง
องค์ประกอบหลักและแนวทางที่มีคุณภาพ

เอกสารฉบับภาษาไทยของชุดคู่มือบริการจำเป็นพื้นฐานสำหรับผู้หญิงและเด็กหญิงที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงนี้ได้รับการสนับสนุนจากองค์การเพื่อการส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ และเพิ่มพลังของผู้หญิงแห่งสหประชาชาติ (UN Women) และองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ภายใต้โครงการปลอดภัยและยุติธรรม: ทำให้สิทธิและโอกาสของแรงงานข้ามชาติหญิงในภูมิภาคอาเซียนเป็นจริง ที่ได้รับการสนับสนุนจากสหภาพยุโรปอันเป็นส่วนหนึ่งของสล็อตไอทีอินิซิเอทีฟ เพื่อจัดความรุนแรงต่อเด็กหญิงและผู้หญิง

หมวดที่ 1

บทนำ

ชุดบริการจำเป็น (The Essential Services Package) ประกอบด้วยหมวดความรู้ทั้งหมด 6 หมวด

หมวดที่ 1 ภาพรวมและ บทแนะนำ	หมวดที่ 2 สุขภาพ	หมวดที่ 3 งานยุติธรรมและ กิจการตำรวจ	หมวดที่ 4 บริการทางสังคม	หมวดที่ 5 การประสานงาน และการบริหารการ ประสานงาน	หมวดที่ 6 แนวทาง การนำไปปฏิบัติ
บทที่ 1 : บทนำและชุดบริการ ที่จำเป็น 1.1 บทนำ 1.2 บริบท 1.3 วัตถุประสงค์ และขอบเขต 1.4 ภาษาและ อภิธานศัพท์	บทที่ 1 : บทนำบริการด้านสุขภาพ ที่จำเป็น 1.1 บทนำ 1.2 วัตถุประสงค์ และขอบเขต 1.3 ภาษาและ อภิธานศัพท์	บทที่ 1 : บทนำบริการด้านงาน ยุติธรรมและกิจการตำรวจ ที่จำเป็น 1.1 บทนำ 1.2 วัตถุประสงค์ และขอบเขต 1.3 ภาษาและ อภิธานศัพท์	บทที่ 1 : บทนำบริการด้านสังคม ที่จำเป็น 1.1 บทนำ 1.2 วัตถุประสงค์ และขอบเขต 1.3 ภาษาและ อภิธานศัพท์	บทที่ 1 : บทนำการประสานงาน และการปฏิบัติการบริหาร ที่จำเป็น 1.1 บทนำ 1.2 วัตถุประสงค์ และขอบเขต 1.3 ภาษาและ อภิธานศัพท์	บทที่ 1 : บทนำแนวทางการนำไป ปฏิบัติ 1.1 บทนำ 1.2 บริบท 1.2 วัตถุประสงค์ และขอบเขต 1.4 โครงสร้างโดยรวม ของแนวทางการนำ ไปปฏิบัติ 1.5 ภาษาและ อภิธานศัพท์
บทที่ 2 : หลักการร่วม คุณลักษณะ และ องค์ประกอบพื้นฐาน 2.1 หลักการ 2.2 คุณลักษณะร่วม ของบริการที่จำเป็น ที่มีคุณภาพ 2.3 องค์ประกอบ พื้นฐาน	บทที่ 2 : กรอบการดำเนินงาน สำหรับชุดการบริการที่ จำเป็น 2.1 กรอบการดำเนิน งานโดยรวม 2.2 ลักษณะเฉพาะของ กรอบการดำเนิน งานบริการด้าน สุขภาพที่จำเป็น	บทที่ 2 : กรอบการดำเนินงาน สำหรับชุดการบริการที่ จำเป็น 2.1 กรอบการดำเนิน งานโดยรวม 2.2 ลักษณะเฉพาะของ กรอบการดำเนิน งานบริการด้าน ด้านความยุติธรรม และกิจการตำรวจที่ จำเป็น	บทที่ 2 : กรอบการดำเนินงาน สำหรับชุดการบริการที่ จำเป็น 2.1 กรอบการดำเนิน งานโดยรวม 2.2 ลักษณะเฉพาะของ กรอบการดำเนิน งานบริการด้าน สังคมที่จำเป็น	บทที่ 2 : กรอบการดำเนินงาน สำหรับชุดการบริการที่ จำเป็น 2.1 กรอบการดำเนิน งานโดยรวม	บทที่ 2 : แนวทาง การนำไปปฏิบัติ ส่วนที่ 1 : สภาพแวดล้อมที่ เอื้ออำนวยต่อการ นำไปปฏิบัติ 1. ขอบเขตการตรวจ กฎหมายและกรอบ การดำเนินการทาง กฎหมายที่ครอบคลุม 2. นโยบายและ แนวปฏิบัติที่ ตระหนักใน เพศสภาพ 3. ทรัพยากร และการเงิน 4. การฝึกอบรมและ พัฒนาศักยภาพ 5. การบริหารจัดการ การกำกับดูแล และ สำเนียงรับผิดชอบ 6. การติดตามและการ ประเมินผล
บทที่ 3 : วิธีการใช้เครื่องมือ 3.1 กรอบการดำเนินงานตามแนวทาง การบริการที่จำเป็น	บทที่ 3 : แนวทางการให้บริการด้าน สุขภาพที่จำเป็น	บทที่ 3 : แนวทางการให้บริการด้าน งานยุติธรรมและกิจการ ตำรวจที่จำเป็น	บทที่ 3 : แนวทางการให้บริการด้าน สังคมที่จำเป็น	บทที่ 3 : แนวทางประสานงานและ การปฏิบัติการบริหารที่ จำเป็น 3.1 แนวทางการ ประสานงาน ระดับประเทศและ การบริหารการ ประสานงานด้าน บริการที่จำเป็น 3.2 แนวทางการ ประสานงาน ระดับท้องถิ่นและ การบริหารการ ประสานงานด้าน บริการที่จำเป็น	ส่วนที่ 2 : ขั้นตอนการนำไปปฏิบัติ 1. การระบุนหน่วยงานที่ รับผิดชอบในการนำ ไปปฏิบัติ 2. การจัดทำ ประเมิน 3. การพัฒนาและ กำหนดต้นทุน แผนการปฏิบัติงาน 4. ติดตามและประเมิน ผลการนำไปปฏิบัติ 5. การทบทวน กระบวนการและ ปรับแผนการปฏิบัติ
บทที่ 4: เครื่องมือและทรัพยากร	บทที่ 4: เครื่องมือและทรัพยากร	บทที่ 4: เครื่องมือและทรัพยากร	บทที่ 4: เครื่องมือและทรัพยากร	บทที่ 4: เครื่องมือและทรัพยากร	ภาคผนวก

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำแนวปฏิบัติฉบับนี้จะเกิดขึ้นไม่ได้ หากปราศจาก

ความกล้าหาญของผู้หญิงจำนวนมากที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง และได้บอกเล่าประสบการณ์ของตนเอง และของเหล่าพันธมิตร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง องค์กรผู้หญิงที่กระจายอยู่ทั่วโลก ที่ได้เรียกร้องให้มีการบริการและความช่วยเหลือที่เหมาะสมสำหรับผู้หญิงที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง

ความพยายามของรัฐบาลประเทศต่างๆ ที่จะดำเนินการเพื่อยุติปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงไม่ว่าจะเป็นการปฏิรูปกฎหมาย การดำเนินการทางนโยบาย และการดำเนินโครงการด้านการป้องกันและแก้ไขต่างๆ

ผู้สนับสนุนหลักของโครงการร่วมแห่งสหประชาชาติว่าด้วยการบริการที่จำเป็นสำหรับผู้หญิงและเด็กหญิงที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง (UN Joint Programme on Essential Services for Women and Girls Subject to Violence) ซึ่งได้แก่ รัฐบาลประเทศออสเตรเลียและประเทศสเปน

ผู้ปฏิบัติงานจากหลากหลายหน่วยงาน นักวิจัย ตัวแทนรัฐบาลที่ได้เข้าร่วมและมีส่วนร่วมในทุกการประชุม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการระดับนานาชาติ (Global Technical Consultations) เพื่อทำงานในโครงการนี้ (ดูรายละเอียดของผู้มีส่วนร่วมได้ที่ www.endvawnow.org โดยคลิกที่คำว่า Essential Services)

พันธสัญญาที่ดำเนินมาอย่างต่อเนื่องในระบบขององค์การสหประชาชาติที่จะพัฒนาโครงการและปฏิบัติการเพื่อแก้ไขปัญหความรุนแรงต่อผู้หญิง หน่วยงานต่างๆ ขององค์การสหประชาชาติที่มีส่วนร่วมในการช่วยปรับแก้และ/หรือพัฒนาแนวปฏิบัตินี้ ได้สละเวลาและแบ่งปันความรู้เพื่อให้แน่ใจว่าเราจะดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อให้มีการปรับปรุงการให้บริการแก่ผู้หญิงและเด็กหญิงที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง เราขอขอบคุณผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ สำหรับพันธสัญญาและข้อมูลที่มอบให้ ได้แก่ Tania Farha และ Riet Groenen (UN Women) Upala Devi และ Luis Mora (UNFPA) Claudia Garcia Moreno และ Avni Amin (WHO) Suki Beavers, Niki Palmer และ Charles Chauvel (UNDP) Claudia Baroni และ Sven Pfeiffer (UNODC)

ที่ปรึกษาผู้ซึ่งช่วยในการรวบรวมและเรียบเรียงแนวปฏิบัติต่างๆ ที่ได้พัฒนาเป็นชุดการบริการนี้ได้แก่ คุณ Eileen Skinnider และ คุณ Janice Watt

สารบัญ

บทที่ 1: แนะนำบริการที่จำเป็น	6
1.1 บทนำ	6
1.2 บริบท	7
1.3 วัตถุประสงค์และขอบเขต	8
1.4 ภาษาและอภิธานศัพท์	9
บทที่ 2: หลักการร่วม คุณลักษณะ และองค์ประกอบพื้นฐาน	12
2.1 หลักการ	13
2.2 คุณลักษณะร่วมของบริการที่จำเป็นที่มีคุณภาพ	14
2.3 องค์ประกอบพื้นฐาน	17
บทที่ 3: วิธีใช้เครื่องมือ	18
3.1 กรอบการดำเนินงานตามแนวทางบริการที่จำเป็น	18
บทที่ 4: เครื่องมือและทรัพยากร	20

บทที่ 1

แนะนำชุดบริการ ที่จำเป็น

1.1

บทนำ (Introduction)

โครงการร่วมแห่งสหประชาชาติว่าด้วยบริการที่จำเป็น สำหรับผู้หญิงและเด็กหญิงที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง (The United Nations Joint Global Programme on Essential Services for Women and Girls Subject to Violence) หรือที่เรียกว่า “โครงการ” เป็นความร่วมมือระหว่างหน่วยงานดังต่อไปนี้ คือ องค์การเพื่อการส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศและเพิ่มพลังของผู้หญิงแห่งสหประชาชาติ (UN Women) กองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ (UNFPA) องค์การอนามัยโลก (WHO) โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) และสำนักงานป้องกันยาเสพติดและปราบปรามอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (UNODC) ซึ่งมีเป้าหมายในส่งเสริมการเข้าถึงบริการที่จำเป็นที่มีคุณภาพจากการประสานงานระหว่างหลากหลายสาขาวิชาชีพแก่ผู้หญิงและเด็กหญิงที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ

โครงการดังกล่าวได้ระบุถึง บริการที่จำเป็น ที่จัดให้โดยภาคส่วนด้านสุขภาพ ด้านสังคมสงเคราะห์ ด้านกิจการตำรวจ และด้านงานยุติธรรม (“บริการที่จำเป็น หรือ Essential Services”) รวมถึงแนวปฏิบัติในการประสานงานในการให้บริการที่จำเป็นพื้นฐาน และการบริหารกระบวนการและกลไกการประสานงานต่างๆ (“แนวทางการประสานงาน-Coordination Guidelines”) มีการกำหนดแนวทางการให้บริการอันเป็นองค์ประกอบหลักของแต่ละการบริการที่จำเป็น เพื่อให้มั่นใจได้ว่ามีการบริการที่ให้นั้นมีคุณภาพเพียงพอสำหรับผู้หญิงและเด็กหญิงที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่มีระดับรายได้ต่ำและปานกลาง ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้ได้นำมารวมเข้าด้วยกัน เป็น “ชุดการบริการที่จำเป็นหรือ “Essential Services Package”

ชุดบริการที่จำเป็นนี้ ประกอบด้วยหมวดความรู้ที่คาบเกี่ยวกันจำนวนหกหมวดดังนี้ :

- หมวดที่ 1: ภาพรวมและบทนำ
- หมวดที่ 2: บริการสุขภาพที่จำเป็น
- หมวดที่ 3: บริการด้านงานยุติธรรม และกิจการตำรวจที่จำเป็น
- หมวดที่ 4: บริการด้านสังคมที่จำเป็น
- หมวดที่ 5: ปฏิบัติการที่จำเป็นสำหรับการประสานงาน และการบริหารการประสานงาน
- หมวดที่ 6: แนวทางการนำไปปฏิบัติ

ชุดบริการที่จำเป็น สะท้อนให้เห็นถึงองค์ประกอบสำคัญของการช่วยเหลือผู้หญิงและเด็กหญิงที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง ผ่านการประสานงานของหลายภาคส่วน ข้อกำหนดการประสานงาน การบริหารการบริการที่จำเป็นด้านสุขภาพ ด้านกิจการตำรวจ ด้านงานยุติธรรม และด้านสังคมสงเคราะห์สามารถบรรเทาผลของความรุนแรงต่อสวัสดิภาพ สุขภาวะ และความปลอดภัยในชีวิตของผู้หญิงและเด็กหญิง ช่วยฟื้นฟูและสร้างพลังให้แก่ผู้หญิง และช่วยยับยั้งความรุนแรงไม่ให้เกิดซ้ำ บริการที่จำเป็นต่างๆ สามารถช่วยลดความสูญเสียที่ผู้หญิง ครอบครัวและชุมชนต้องเผชิญในแง่ของศักยภาพ (Productivity) ผลสำเร็จทางการศึกษา นโยบายสาธารณะและงบประมาณ และยังช่วยระงับวงจรของความรุนแรงได้ ชุดการบริการที่จำเป็นยังมีบทบาทสำคัญในการลดความยากจน การพัฒนาและการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals) ที่มีการเห็นชอบในปี ค.ศ. 2015

ชุดบริการที่จำเป็นมีเป้าหมายในการลดช่องว่าง ระหว่างข้อตกลงและพันธกรณีต่างๆ ที่ได้ทำขึ้นในระดับระหว่างประเทศเพื่อกำหนดการจัดบริการกรณีความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ รวมถึง ข้อสรุปที่ได้รับการเห็นชอบของคณะกรรมการว่าด้วยสถานภาพสตรี (Commission on the Status of Women) ในปี ค.ศ. 2013 และกิจกรรมระดับประเทศในการ

ให้ความช่วยเหลือทางวิชาการเพื่อพัฒนาการบริการที่จำเป็น และแก้ไขการให้บริการที่มีคุณภาพ พันธกรณีดังกล่าวปรากฏอย่างละเอียดในกลไกด้านสิทธิมนุษยชน ข้อตกลงระหว่างประเทศ รวมถึงปฏิญญาและนโยบายเพิ่มเติมซึ่งกำหนดมาตรฐานและบรรทัดฐานสากลที่นำมาเป็นแนวทางในการจัดทำชุดบริการที่จำเป็น ในขณะที่พันธกรณีที่จะแก้ไขและป้องกัน

1.2

บริบท (Context)

ความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง เกิดขึ้นอย่างกว้างขวาง เป็นระบบ และแทรกตัวอยู่ในวัฒนธรรม ซึ่งเลขาธิการสหประชาชาติ ระบุว่า เป็นปัญหาที่กระจายไปอย่างแพร่หลาย¹ ความรุนแรงต่อผู้หญิงประกอบด้วย “การกระทำใดๆ เป็นการกระทำความรุนแรงบนฐานแห่งเพศสภาพ อันส่งผลหรืออาจก่อให้เกิดผลให้เป็นอันตรายทางร่างกาย ทางเพศ หรือทางสภาพจิตใจ หรือก่อให้เกิดความทุกข์ทรมานแก่ผู้หญิง รวมทั้งการกระทำอันเป็นการคุกคาม บังคับขู่ข่มหรือการกระทำให้ปราศจากเสรีภาพโดยปราศจากเหตุอันสมควร ไม่ว่าจะเกิดขึ้นในสถานที่สาธารณะหรือส่วนบุคคล”² ความรุนแรงที่มีฐานทางเพศสภาพ หรือความรุนแรงซึ่งมุ่งกระทำโดยตรงต่อผู้หญิง ด้วยเหตุที่เป็นเพศหญิง หรือกระทบต่อผู้หญิงอย่างไม่สมควร³ สามารถเกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ นอกเหนือจากความรุนแรงทางกายและทางเพศแล้ว ความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง ยังรวมถึงการทำร้ายและทำอันตรายต่อจิตใจและอารมณ์ การคุกคามทางเพศ การขลิบอวัยวะเพศหญิง การทารุณกรรมอันเป็นผลมาจากการถูกกล่าวหาว่าใช้เวทมนต์คาถา การสังหารผู้หญิงและเด็กหญิง เพื่อรักษาเกียรติยศของครอบครัว การค้าผู้หญิงและเด็กหญิง การสังหารทารกเพศหญิง และการกระทำทารุณกรรมในรูปแบบอื่นๆ ความรุนแรงทางเพศที่เกิดจากคู่สมรสหรือจากผู้ที่มิใช่คู่สมรส ก็เป็นหนึ่งในรูปแบบความ

- 1 United Nations (2006) Secretary-General’s In-depth Study on Violence Against Women (รายงานเชิงลึกของเลขาธิการสหประชาชาติว่าด้วยความรุนแรงต่อผู้หญิง) A/61/122/Add.1.
- 2 ปฏิญญาว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อสตรี มาตราที่ 1, ค้นหาคำได้ที่ [http://www.unhcr.ch/huridocda/huridoca.nsf/\(Symbol\)/A.RES.48.104.En?Opendocument](http://www.unhcr.ch/huridocda/huridoca.nsf/(Symbol)/A.RES.48.104.En?Opendocument)
- 3 ดูตัวอย่างได้ที่ คณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบการ (CEDAW), ข้อเสนอแนะทั่วไปเลขที่ 19 ค้นหาคำได้ที่ <http://www.un.org/womenwatch/daw/cedaw/recommendations/recomm.htm>.

ความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กได้เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางในระดับโลกในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา ผู้หญิงและเด็กหญิงจำนวนมากยังไม่ได้รับหรือไม่สามารถเข้าถึงความช่วยเหลือและบริการต่างๆ อย่างเพียงพอที่จะปกป้อง สร้างความรู้สึกปลอดภัย และช่วยให้พวกเขาสามารถรับมือกับผลที่เกิดขึ้นทั้งในระยะสั้นและระยะยาวจากความรุนแรงในรูปแบบต่างๆ ได้

ความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงที่แพร่หลายและร้ายแรงที่สุด คำว่า ‘ความรุนแรงต่อผู้หญิง’ นั้นรวมไปถึงความรุนแรงต่อเด็กหญิง โดยเฉพาะเด็กหญิงที่พึงจะได้รับประโยชน์จากบริการที่จำเป็นที่ให้แก่ผู้หญิงด้วย

จากรายงานการทบทวนระดับสากลขององค์การอนามัยโลก (WHO) ในปี ค.ศ. 2013 พบว่า ร้อยละ 35 ของผู้หญิงทั่วโลกต่างเคยประสบความรุนแรงทางกาย และหรือทางเพศ

จากคู่สมรส หรือความรุนแรงทางเพศจากผู้ที่มีใจคู่สมรส⁴ ผู้หญิงทั่วโลกมากกว่าร้อยละ 7 รายงานว่า เคยถูกกระทำรุนแรงทางเพศจากคนผู้ที่มีใจคู่สมรส⁵ การศึกษาในบางประเทศแสดงให้เห็นว่า ผู้หญิงถึงร้อยละ 70 ต่างเคยผ่านประสบการณ์ความรุนแรงทางกายและทางเพศจากผู้ชายในช่วงใดช่วงหนึ่งในชีวิตหนึ่งซึ่งโดยส่วนใหญ่ผู้กระทำคือสามีหรือคู่ครองอื่นๆ⁶ มีการประมาณการว่า เด็กหญิงหนึ่งในห้าคนเคยถูกล่วงละเมิดใน

- 4 WHO, Global and Regional Estimates of Violence against Women, หน้า 2 (“ผู้หญิงที่อายุ 15 ปีขึ้นไปอยู่ในกลุ่มศึกษานี้ด้วยเพื่อแยกแยะความรุนแรงทางเพศต่อผู้หญิง และการละเมิดทางเพศต่อเด็ก” หน้า 12), ค้นหาคำได้ที่ http://apps.who.int/iris/bitstream/10665/85239/1/9789241564625_eng.pdf.
- 5 Ibid, p. 18.
- 6 UN Women “Violence against Women: Facts and Figures” SAY NO UNiTE TO END VIOLENCE AGAINST WOMEN (“ความรุนแรงต่อผู้หญิง ข้อเท็จจริงและตัวเลข ร่วมกันส่งเสียงเพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง”), ค้นหาคำได้ที่ www.saynotoviolence.org/issues/facts-and-figures - การสำรวจประชากรพบว่า มีผู้หญิงจำนวนร้อยละ 10-70 ระบุว่าถูกประทุษร้ายทางกายโดยคู่ครองที่ใกล้ชิดในช่วงชีวิตของพวกเธอ, ดู Heise, L., Ellsberg, M. and Gottemoeller, M. (1999) Ending Violence against Women (Baltimore, MD: John Hopkins University School of Public Health). การศึกษาของเลขาธิการแห่งสหประชาชาติ ใน supra note 1 รายงานว่า ความรุนแรงต่อผู้หญิงนั้นมีผลต่อผู้หญิงหนึ่งในสามคนในช่วงหนึ่งขงชีวิต

วัยเด็ก โดยในบางประเทศอาจมีตัวเลขสูงถึงหนึ่งในสามคน⁷ ความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่มีฐานทางเพศสภาพในสังคม ทำให้เด็กหญิงจำนวนมากต้องตกอยู่ในภาวะเสี่ยงต่อความรุนแรง บางลักษณะมากกว่าเด็กชายโดยเฉพาะความรุนแรงทางเพศจากการศึกษาเรื่องผู้ชายที่ใช้ความรุนแรงในพื้นที่ตัวอย่างในเจ็ดประเทศ ในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก พบว่า ผู้ชายร้อยละ 26-80 เคยล่วงเกินทางร่างกาย และ/หรือ ทางเพศกับคู่ครองของตน และผู้ชายร้อยละ 10-40 ยอมรับว่าได้กระทำชำเราหญิงที่ไม่ใช่คู่ครองของตน โดยอ้างว่าแรงจูงใจ คือความรู้สึกว่าตัวเองมีสิทธิทางเพศที่จะทำเช่นนั้น⁸

งานวิจัยจำนวนมากระบุว่า จำนวนครั้งหนึ่งของเหยื่อฆาตกรรมที่เป็นผู้หญิงทั่วโลก ถูกฆาตกรรมโดยสามี หรือโดยอดีตสามีหรือคู่ครอง⁹

7 http://www.who.int/violence_injury_prevention/violence/status-report/2014/en/ หน้า 14

8 UN Women (2013) Why do some men use violence against women and how can we prevent it? (ทำไมผู้ชายจึงใช้ความรุนแรงกับผู้หญิงและเราจะป้องกันได้อย่างไร) Quantitative findings from the United Nations Multi-country Study on Men and Violence in Asia and the Pacific (ข้อค้นพบเชิงปริมาณจากการศึกษาหลายประเทศขององค์การสหประชาชาติว่าด้วยผู้ชายและความรุนแรงในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก) (UN Women, UNFPA, UNDP and UN Volunteers).

9 ดูตัวอย่างที่ UNODC, Global Study on Homicide 2013, p. 14, ค้นหาคู่มือได้ที่ <http://www.unodc.org/documents/data-and-analysis/statistics/GSH2013/2014GLOBALHOMICIDEBOOKweb.pdf>.

1.3

วัตถุประสงค์และขอบเขต (Purpose and scope)

วัตถุประสงค์ของชุดบริการที่จำเป็นคือ การสนับสนุนประเทศต่างๆ ในการออกแบบ ปฏิบัติ และทบทวนบริการต่างๆ ที่จัดให้กับผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคนที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง ในสภาพแวดล้อมและสถานการณ์อย่างกว้างๆ ชุดบริการถือเป็นเป็นเครื่องมือที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงสำหรับประเทศต่างๆ ที่กำลังจะจัดทำแผนกลยุทธ์ (roadmap) ที่ชัดเจนเพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการเตรียมการและการประสานของบริการที่มีคุณภาพในทุกภาคส่วน ชุดบริการถูกออกแบบมาเพื่อรับรองว่าการบริการของทุกภาคส่วนจะมีการประสานงานและบริหารจัดการเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้บริการอย่างครอบคลุม มีผู้หญิงเป็นศูนย์กลาง และมีเด็กเป็นศูนย์กลางเมื่อจำเป็น และมีสำนึกรับผิดชอบ

ความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงก่อให้เกิดความเสียหายและส่งผลกระทบต่อระยะยาวต่อสวัสดิภาพ สุขภาวะและความปลอดภัยของผู้หญิงและเด็ก รวมไปถึงผลกระทบต่อด้านเศรษฐกิจคุณภาพการศึกษา และผลกระทบต่อผลิตภาพและการพัฒนาสังคมและประเทศ ขณะที่พันธสัญญาเกิดขึ้นอย่างกว้างขวางในระดับสากล เพื่อแก้ไขและป้องกันปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ผู้หญิงและเด็กหญิงจำนวนมากก็ยังแทบจะเข้าไม่ถึงหรือไม่สามารถเข้าถึงการช่วยเหลือหรือบริการต่างๆ ที่จะสามารถปกป้อง สร้างความปลอดภัย หรือ ช่วยแก้ไขผลกระทบทั้งในระยะสั้นและระยะยาวอันเกิดจากความรุนแรง ดังนั้น พันธสัญญาของรัฐบาลที่จะแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงยังเป็นสิ่งสำคัญต่อการบรรลุเป้าหมายของแนวทางปฏิบัติเหล่านี้

พันธกรณีระหว่างประเทศที่จะต้องดำเนินการตรวจสอบ (due diligence) กำหนดให้รัฐภาคี (States) ต้องจัดให้มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกัน ตรวจสอบ และดำเนินคดีเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิง ทั้งนี้รวมถึงวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงในแต่ละกรณี อีกทั้งจัดการกับสาเหตุและผลของความรุนแรงในเชิงโครงสร้าง โดยสร้างความเชื่อมั่นต่อการมีกรอบนโยบายและกฎหมายที่ครอบคลุม มีระบบยุติธรรมและกิจการตำรวจที่มีความละเอียดอ่อนต่อเพศสภาพ บริการด้านสุขภาพและสังคม กิจกรรมสร้างความตระหนักรู้และสร้างความเชื่อมั่นในคุณภาพของทุกมาตรการ

(accountable) ต่อผู้ที่ได้รับผลกระทบและผู้รอดชีวิตและต่อกันและกัน แนวทางของแต่ละองค์ประกอบหลักของบริการที่จำเป็นพื้นฐานได้รับการออกแบบเพื่อสร้างความเชื่อมั่นต่อการแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงอย่างมีคุณภาพ การบริการที่จำเป็นจะแตกต่างกันในแต่ละประเทศ บางประเทศอาจจะมีบริการเช่นนี้อยู่แล้ว แต่บางประเทศอาจต้องปรับบริการที่มีอยู่แล้ว หรือนำรูปแบบอื่นมาใช้แบบค่อยเป็นค่อยไป หรือสร้างมาตรการเพิ่มเติมเพื่อให้ได้มาตรฐาน เป็นเรื่องสำคัญที่แต่ละประเทศจะต้องมีแผนรองรับเพื่อบรรลุมาตรฐานที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่นว่ามีมาตรการ และกระบวนการและกลไกในการตรวจสอบ (accountability) ในการให้บริการที่มีคุณภาพตามที่กำหนดไว้

ในขณะที่แนวทางปฏิบัติเหล่านี้อาจนำไปปรับใช้กับความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในรูปแบบอื่นๆ ได้ ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักในการนำไปใช้ในสถานการณ์ที่เกิดความรุนแรงทางเพศจากคู่สมรสหรือจากผู้ที่ไม่ใช่คู่สมรส โดยเน้นหลักการสนองตอบต่อปัญหาความรุนแรงตั้งแต่ระยะแรกเริ่ม และเข้าแทรกแซงเพื่อป้องกันไม่ให้ความรุนแรงเกิดขึ้น แนวทางนี้เน้นที่บริการและการตอบสนองที่ออกแบบเพื่อผู้หญิง โดยคำนึงถึงความต้องการของเด็กหญิงในช่วงอายุที่จะใช้บริการเหล่านี้ได้ ในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง แนวทางเหล่านี้ยังพิจารณาถึงความต้องการของผู้หญิงและเด็กหญิงที่นำลูกๆ มารับบริการที่จำเป็นด้วย ไม่เพียงแต่ผู้หญิงและเด็กหญิงเท่านั้นที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงและการทารุณกรรมโดยผู้ชาย องค์การสหประชาชาติยังยอมรับว่า ความรุนแรงต่อผู้หญิงนั้น “เป็นข้อบ่งชี้ถึงความไม่เท่าเทียมกันทางเพศระหว่างชายและหญิงเชิงประวัติศาสตร์ ที่นำไปสู่การที่ผู้ชายแสดงออกซึ่งอำนาจเหนือกว่าและเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิง”¹⁰ ผลก็คือพลวัตของความรุนแรงต่อผู้หญิง รูปแบบความรุนแรงต่างๆ ที่ผู้หญิง

10 ปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อสตรี (United Nations Declaration on the Elimination of Violence against Women)

1.4 ภาษาและคำศัพท์ (Language and terms)

การประสานงาน (Coordination) ถือเป็นองค์ประกอบหลักของการแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงมาตรฐานสากลได้กำหนดไว้ว่าการตอบสนองต่อความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง จะต้องครอบคลุม มีรูปแบบสหวิชาชีพ มีการประสานงาน เป็นระบบ และยั่งยืน การประสานงานเป็นกระบวนการที่ต้องกำกับโดยกฎหมายและนโยบาย เป็นงานที่ข้องเกี่ยวกับความร่วมมือโดยทีมสหวิชาชีพ บุคลากรและสถาบันจากทุกภาคส่วน ในการบังคับใช้กฎหมาย นโยบายระเบียบพิธีการ (protocols) และข้อตกลง รวมไปถึงการสื่อสารและความร่วมมือเพื่อป้องกันและตอบสนองต่อปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง การประสานงานมีทั้งในระดับประเทศระหว่างกระทรวงที่มีบทบาทในการแก้ปัญหาความรุนแรง และในระดับท้องถิ่นระหว่างผู้ให้บริการในพื้นที่ กลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย และ ในบางประเทศ มีการประสานงานในระดับกลาง (intermediate) ระหว่างรัฐบาลในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น นอกจากนี้ ยังมี การประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐบาลในระดับต่างๆ

ต้องประสบ ความหนักหนาสาหัส ความถี่ และ ผลกระทบ จะต่างกันอย่างมากกับความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับผู้ชาย

ขอบข่ายของชุดบริการจำเป็นพื้นฐานได้รับการหนุนเสริมด้วยภารกิจหลักขององค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (UNICEF) หนึ่งในภารกิจนั้นก็คือการสร้างเชื่อมั่นว่า เด็กๆ จะดำเนินชีวิตโดยปราศจากความรุนแรง องค์การยูนิเซฟจะยังคงพัฒนาแนวทางและการแก้ปัญหาที่สำคัญสำหรับเด็ก ในฐานะผู้ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง แม้แนวปฏิบัตินี้จะสามารถนำไปปรับใช้ได้อย่างเป็นสากล แต่ก็มีการพัฒนาเป็นการเฉพาะโดยคำนึงถึงกลุ่มประเทศที่มีรายได้น้อยถึงปานกลาง ทั้งนี้ ถือเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องรับทราบว่า แนวทางปฏิบัตินี้ไม่ได้เน้นการแทรกแซงในภาวะวิกฤติหรือในบริบทมนุษยธรรม อย่างไรก็ตามการตอบสนองที่กล่าวไว้ในแนวทางปฏิบัติฉบับนี้สามารถเสริมการดำเนินงานภายใต้ภาวะวิกฤติ/ในบริบทมนุษยธรรมได้

องค์ประกอบหลัก (Core elements) คือ ลักษณะหรือส่วนประกอบของบริการที่จำเป็นซึ่งปรับเข้ากับบริบทต่างๆ และสร้างความเชื่อมั่นในการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ

บริการที่จำเป็น (Essential Services) ได้แก่ชุดบริการหลักที่จัดให้โดยหน่วยงานด้านสุขภาพ ด้านสังคมสงเคราะห์ ด้านกิจการตำรวจ และด้านงานยุติธรรม อย่างน้อยที่สุด บริการเหล่านี้ต้องรับรองในสิทธิ ความปลอดภัย และสวัสดิภาพของผู้หญิงและเด็กหญิงที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศสภาพ

ระบบยุติธรรมที่เป็นทางการ (Formal justice systems) คือระบบยุติธรรมที่อยู่ในความรับผิดชอบของรัฐและหน่วยงานในสังกัด ระบบนี้รวมถึงกฎหมายของรัฐบาลและสถาบันต่างๆ เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล ทักษสถาน ที่รับผิดชอบในการบังคับและปรับใช้กฎหมายของรัฐ และบริหารจัดการให้มีบทลงโทษหากมีการละเมิดกฎหมาย

ความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ (Gender based violence) คือ “การกระทำรุนแรงใดๆ ที่มุ่งประสงค์ต่อผู้หญิงเพียงเพราะเหตุว่าเธอเป็นเพศหญิง หรือที่มีผลกระทบต่อผู้หญิงอย่างไม่สมควรถ”¹¹

การบริหารการประสานงาน (Governance of coordination) มีสององค์ประกอบหลัก ได้แก่ องค์ประกอบแรกคือการจัดทำกฎหมายและนโยบายที่จำเป็นเพื่อดำเนินงานและส่งเสริมการประสานงานให้บริการที่จำเป็นที่มุ่งขจัดหรือตอบสนองปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง องค์ประกอบที่สอง คือ กระบวนการที่ทำให้ผู้มีส่วนได้เสียต้องมีสำนึกรับผิดชอบในการปฏิบัติตามพันธกรณีในการตอบสนองซึ่งมีการประสานงานต่อความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง อีกทั้งมีการกำกับดูแล การติดตามและประเมินผลการตอบสนองที่ได้มีประสานงานนั้น ซึ่งการบริหารจะต้องดำเนินไปทั้งในระดับประเทศ และท้องถิ่น

ระบบสุขภาพ (Health system) หมายถึง (1) ทุกกิจกรรมที่มีเป้าหมายหลักในการส่งเสริม ฟื้นฟู และ/หรือดูแลสุขภาพ (2) บุคคล สถาบัน และทรัพยากรที่เตรียมการตามนโยบายที่ได้จัดตั้งเพื่อปรับปรุงสุขภาพของประชากรที่พึงจะได้รับ¹²

ผู้ให้บริการด้านสุขภาพ (Health care provider) คือบุคคลหรือองค์กรที่ให้บริการทางสาธารณสุขอย่างเป็นระบบ บุคคลผู้ให้บริการอาจเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการดูแลสุขภาพ เจ้าหน้าที่สาธารณสุขชุมชน หรือบุคคลอื่นใดที่ได้รับการอบรมและมีความรู้ด้านสุขภาพ องค์กรผู้ให้บริการก็ได้แก่โรงพยาบาล สถานพยาบาล ศูนย์พยาบาลเบื้องต้น และจุดให้บริการอื่นๆ ผู้ให้บริการสุขภาพพื้นฐานได้แก่ พยาบาล พยาบาลพญกกรรม แพทย์ หรือ อื่นๆ¹³

11 CEDAW, ข้อเสนอแนะทั่วไป ข้อ 19 ย่อหน้าที่ 6

12 WHO, Health System Strengthening: Glossary (สร้างความเข้มแข็งให้กับระบบสุขภาพ: ประมวลคำศัพท์) ค้นหาได้ที่ www.who.int/healthsystems/Glossary_January2011.pdf

13 WHO (2013) Responding to intimate partner violence and sexual violence against women: WHO clinical and policy guidelines (การตอบสนองต่อความรุนแรงโดยคู่ครองและความรุนแรงทางเพศต่อผู้หญิงโดยคนที่ไม่ใช่คู่ครอง: หลักสูตรงานคลินิกและงานนโยบายขององค์การอนามัยโลก) หน้า vii.

ความรุนแรงจากคู่ครอง (Intimate partner violence) เป็น “รูปแบบความรุนแรงที่เกิดมากที่สุดกับผู้หญิงทั่วโลก . . . และยังคงรวมไปถึงการกระทำอันเป็นการบังคับขู่เข็ญทางเพศทางจิตใจและทางกายต่อผู้หญิงและวัยรุ่นหญิง ไม่ว่าจะมาจากคู่ครองคนปัจจุบันหรืออดีตคู่ครองโดยปราศจากความยินยอม ความรุนแรงทางกายภาพประกอบได้แก่ การเจตนาใช้กำลังบังคับ ความแข็งแรง หรืออาวุธเพื่อทำร้ายหรือทำให้ผู้หญิงได้รับบาดเจ็บ ความรุนแรงทางเพศประกอบด้วยการสัมผัสทางเพศที่ไม่เหมาะสม การบังคับให้ผู้หญิงมีเพศสัมพันธ์โดยปราศจากการยินยอม การพยายามมีเพศสัมพันธ์หรือได้มีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงที่ป่วยพิการ มีเมมาอยู่ใต้วาเกดคัน หรืออยู่ใต้อิทธิพลของสิ่งมีเมมาหรือสารเสพติด ความรุนแรงทางจิตใจประกอบด้วย การควบคุมหรือโคดเคี้ยวผู้หญิง หรือทำให้เธอต้องเสื่อมเสียเกียรติหรือทำให้ได้รับความอับอาย ความรุนแรงทางเศรษฐกิจ คือ การปฏิเสธไม่ให้ผู้หญิงเข้าถึงและดำเนินการควบคุมทรัพยากรเบื้องต้น”¹⁴

ผู้ให้บริการงานยุติธรรม (Justice service provider) ได้แก่ เจ้าหน้าที่รัฐ (State/government) ผู้พิพากษา พนักงานอัยการ เจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ช่วยเหลือทางกฎหมาย ศาล ทนายความ ผู้ช่วยทนายความ (paralegals) และผู้ให้ความช่วยเหลือผู้ถูกละเมิด/เจ้าหน้าที่ให้บริการด้านสังคมสงเคราะห์

เส้นทางในกระบวนการยุติธรรม (Justice continuum) เริ่มจากการที่ผู้ถูกละเมิดหรือผู้ที่รอดชีวิตจากความรุนแรงเข้าสู่ระบบไปจนกระทั่งคดีสิ้นสุด เส้นทางของผู้หญิงจะแตกต่างกันไปตามความต้องการ เธออาจเข้าถึงทางเลือกเพื่อความยุติธรรมหลายทาง ตั้งแต่การแจ้งความหรือร้องเรียนเพื่อเริ่มการสอบสวนและการดำเนินคดีอาญา หรือร้องขอความคุ้มครอง และ/หรือการฟ้องเรียกค่าเสียหายทางแพ่ง รวมถึง การยื่นขอหย่าและการขอสิทธิปกครองบุตร และ/หรือการชดเชยความเสียหายส่วนบุคคลหรือความเสียหายอื่นๆ จากรูปแบบการบริหารงานของรัฐโดยดำเนินการในทันทีหรือเมื่อเวลาผ่านไประยะหนึ่ง

ทีมปฏิบัติการช่วยเหลือสหวิชาชีพ (Multi-disciplinary response teams) คือกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียตกลงที่จะประสานงานในการตอบสนองต่อความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในชุมชน ทีมงานเหล่านี้เน้นการตอบสนองที่มีประสิทธิภาพเพื่อช่วยเป็นรายกรณีและอาจจะมีส่วนร่วมในการจัดทำนโยบายด้วย

14 UN Secretary-General’s Study, จากเชิงอรรถ 1 ย่อหน้า 111-112

ความรุนแรงทางเพศจากผู้มีใช้คู่ครอง (Non-partner sexual violence) “หมายถึงความรุนแรงโดยญาติ เพื่อน คนรู้จัก เพื่อนบ้าน เพื่อนร่วมงาน หรือคนแปลกหน้า”¹⁵ ซึ่งประกอบด้วย การบังคับให้มีเพศสัมพันธ์โดยไม่สมัครใจ ความรุนแรงและการคุกคามทางเพศที่กระทำต่อผู้หญิงและเด็กหญิงซึ่งส่วนมากโดยคนรู้จักในที่สาธารณะ ในโรงเรียน ในสถานที่ทำงาน และในชุมชน

แนวทางคุณภาพ (Quality guidelines) ส่งเสริมการดำเนินงานและการนำองค์ประกอบหลักของบริการที่จำเป็นไปปฏิบัติเพื่อสร้างความเชื่อมั่นว่าบริการจะมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพที่เพียงพอต่อการสนองตอบต่อความต้องการของผู้หญิงและเด็กหญิง แนวทางคุณภาพ แนะนำ ‘วิธีทำ (how to)’ สำหรับบริการที่ดำเนินการตามหลักการสิทธิมนุษยชน ความละเอียดอ่อนทางวัฒนธรรม และการส่งเสริมพลังแก่สตรี แนวทางดังกล่าวตั้งอยู่บนพื้นฐานและเป็นส่วนเสริมมาตรฐานสากลและสะท้อนแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดที่ได้รับการยอมรับในการตอบสนองต่อปัญหาความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ

ภาคบริการสังคม (Social services sector) ให้ความช่วยเหลือในแบบต่างๆ เพื่อปรับปรุงสวัสดิภาพโดยทั่วไปและเสริมสร้างพลังให้แก่กลุ่มประชาชนเฉพาะในสังคม บริการเหล่านี้อาจจะเป็นบริการต่างๆ ไป หรือเป็นบริการที่มุ่งเน้นปัญหาเฉพาะด้าน เช่น การช่วยเหลือผู้หญิงและเด็กหญิงที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง บริการด้านสังคมสำหรับผู้หญิงและเด็กหญิงที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงนี้ประกอบด้วยบริการที่จัดให้หรือสนับสนุนโดยรัฐ (เป็นที่รู้จักโดยทั่วไปว่า บริการสาธารณะ public services) หรือจัดให้โดยภาคประชาสังคมหรือชุมชน รวมถึงองค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรทางศาสนา

บริการสังคม (Social services) เป็นการแก้ไขปัญหาคความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงที่มุ่งไปที่ผู้ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง บริการนี้มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการช่วยให้ผู้หญิงที่ได้รับผลกระทบสามารถฟื้นฟูเยียวยาจากความรุนแรง การเพิ่มพลังและป้องกันการเกิดความรุนแรงซ้ำ ในบางสถานการณ์ทำงานกับสังคมบางกลุ่มหรือกับชุมชนในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือการรับรู้เกี่ยวกับความรุนแรง สิ่งนี้รวมถึงและไม่จำกัดเฉพาะการให้คำปรึกษาทางจิตวิทยาสังคม การช่วยเหลือด้านการเงิน การให้ข้อมูลด้านวิกฤติ (crisis

information) สถานพักพิงที่ปลอดภัย บริการทางกฎหมาย และว่าความ (legal and advocacy services) การจัดหาที่อยู่อาศัย การหางานให้ทำ และอื่นๆ สำหรับผู้หญิงและเด็กหญิงที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) คือองค์กรภาครัฐและภาคประชาสังคมที่มีบทบาทในการแก้ปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกระดับของรัฐและประชาสังคม ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญยังรวมถึงผู้ได้รับผลกระทบและผู้รอดชีวิตและตัวแทน บริการด้านสังคม ภาคบริการสาธารณสุข ผู้ให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย เจ้าหน้าที่ตำรวจ พนักงานอัยการ ผู้พิพากษา องค์กรพิทักษ์เด็ก และภาคการศึกษา

ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง (Victim / survivor) หมายถึงผู้หญิงและเด็กหญิงที่ได้รับผลกระทบ หรือกำลังได้รับผลกระทบจากความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ เพื่อเป็นการสะท้อนถึงคำศัพท์เฉพาะที่ใช้ในกระบวนการทางกฎหมายและองค์กรของผู้หญิงและเด็กหญิงเหล่านี้ในการแสวงหาบริการที่จำเป็น¹⁶

ความรุนแรงต่อผู้หญิง (Violence against women หรือ VAW) หมายถึง “การกระทำรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศใดๆ ที่ก่อให้เกิดหรือที่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายทางกาย ทางเพศ หรือทางจิตใจ หรือทำให้ผู้หญิงต้องทุกข์ทรมาน รวมทั้งการข่มขู่ว่าจะทำการเช่นนั้น การบังคับขู่ขู่หรือการบังคับให้ปราศจากอิสรภาพ (arbitrary deprivation of liberty) ในที่สาธารณะหรือส่วนตัว”¹⁷

16 UN Secretary-General’s Study, ดังกล่าวในเชิงอรรถ 1 รายงานระบุว่า มีการถกเถียงอย่างกว้างขวางถึงคำศัพท์ victim และ survivor บางคนเสนอว่า “ควรเลี่ยงการใช้คำว่า ‘victim (เหยื่อ)’ เพราะทำให้เห็นว่าเป็นฝ่ายรับ แสดงความอ่อนแอ และความเปราะบาง รวมทั้ง ไม่ตระหนักถึงความจริงว่าผู้หญิงนั้นมีความแกร่งและมีความเข้มแข็งในตัวเอง (agency) ส่วนบางฝ่ายเห็นว่า การใช้คำ ‘survivor (ผู้เสียหายหรือผู้ที่รอดมาได้)’ จะสร้างปัญหาเพราะเป็นการปฏิเสธความเป็นเหยื่อที่ผู้หญิงได้ถูกกระทำ ซึ่งตกเป็นเป้าของอาชญากรรมด้านความรุนแรง” ดังนั้น หลักสูตรนี้จึงจะใช้ “ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง” (victim/survivor) ควบคู่กันไป

17 Declaration on the Elimination of Violence Against Women (ปฏิญญาว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อสตรี), มาตรา 1

15 Ibid. ย่อหน้า 128

บทที่ 2

หลักการร่วม คุณลักษณะ และองค์ประกอบพื้นฐาน

การวิจัยและการปฏิบัติการแสดงให้เห็นว่า แนวทางการให้บริการสามารถสร้างผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อประสิทธิภาพ ความสำเร็จการแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง และรักษาความปลอดภัยและสวัสดิภาพแก่ผู้หญิงและเด็กหญิง คือความเข้าใจลักษณะทางเพศสภาพของความรุนแรง สาเหตุและผลลัพธ์ และการให้บริการภายใต้วัฒนธรรมของการเพิ่มพลังแก่สตรี โดยช่วยให้ผู้หญิงและเด็กหญิงพิจารณาตัวเลือกต่างๆ ที่มีอยู่ และช่วยในการตัดสินใจ ในการให้บริการที่จำเป็นที่มีคุณภาพ ประเทศต่างๆ จะต้องคำนึงถึงหลักการที่กำหนดการบริการที่จำเป็น หลักการและองค์ประกอบ ปฐมภูมินี้สะท้อนอยู่ในคุณลักษณะและในกิจกรรมที่มีร่วมกันในทุกภาคส่วนอันได้แก่ ด้านสุขภาพ ด้านสังคม กิจการตำรวจ และด้านงานยุติธรรม พร้อมทั้งการประสานงานและกลไกการการบริหารต่างๆ

หลักการ คุณลักษณะร่วม และองค์ประกอบพื้นฐานสำหรับบริการที่จำเป็นสำหรับผู้หญิงและเด็กหญิงที่ได้รับผลกระทบ จากจากความรุนแรง ปรากฏอยู่ในเครื่องมือด้านกฎหมายในระดับสากล รัฐบาลทั่วโลกได้ตั้งรองและเห็นชอบร่วมกันในการสนับสนุนบรรทัดฐานและมาตรฐานสากลเพื่อแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง อันประกอบด้วย

- อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ ปี ค.ศ. 1979¹⁸ และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กแห่งปี ค.ศ. 1989¹⁹ ได้กำหนดขอบเขตพื้นฐานด้านสิทธิมนุษยชน
- ปฏิญญาว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อสตรี ปี ค.ศ. 1993²⁰ ปฏิญญาและแผนปฏิบัติการปักกิ่ง ปี ค.ศ. 1995²¹ รวมทั้งข้อตกลงของสมาชิกใหญ่และคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนต่างๆ พร้อมด้วยข้อเสนอแนะทั่วไป หมายเลข 19

18 มติสมัชชาใหญ่ หมายเลข 34/180.

19 มติสมัชชาใหญ่ หมายเลข 44/25.

20 มติสมัชชาใหญ่ หมายเลข 48/104.

21 Report of the Fourth World Conference on Women (รายงานการประชุมโลกวาระที่สี่ว่าด้วยเรื่องผู้หญิง), Beijing, 4-15 September 1995 (United Nations publication, Sales No. E.96.IV.13), บทที่ I, มติที่ 1, ภาคผนวกที่ I และภาคผนวกที่ II.

ของคณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ ที่ระบุอย่างชัดเจนถึงการดำเนินงานของรัฐบาลในแก้ไขปัญหานี้

- เมื่อไม่นานมานี้ ยุทธศาสตร์ต้นแบบและมาตรการเชิงปฏิบัติในการขจัดความรุนแรงต่อสตรีในการป้องกันอาชญากรรมและงานยุติธรรมทางอาญา²² ได้ให้ข้อเสนอแนะอย่างกว้างๆ ที่รวมถึงประเด็นความยุติธรรมทางอาญาระดับพื้นฐาน พิธีการ และปฏิบัติการ พร้อมทั้งรองรับความสำคัญของการตอบสนองด้านสหวิชาชีพ อย่างเป็นองค์รวมและสอดคล้องประสานกัน
- ข้อเสนอแนะ รับรองโดยการประชุมคณะกรรมการว่าด้วยสถานภาพสตรี ครั้งที่ 57 ได้กำหนดแนวทางเพิ่มเติมในการจัดทำบริการหลากหลายซึ่งมีความครอบคลุม สอดคล้องเป็นสหวิชาชีพ เข้าถึงได้ และยั่งยืน สำหรับผู้เสียหายและผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกรูปแบบ

หลักการสำคัญที่เกิดจากกรอบการดำเนินงานด้านเชิงบรรทัดฐานระดับสากลคือ พันธกรณีที่รัฐภาคีต้องตรวจสอบการปฏิบัติหน้าตามพันธกรณี (due diligence) ในงานป้องกัน

22 มติสมัชชาใหญ่ หมายเลข 65/457, ภาคผนวก.

คุ้มครอง ดำเนินคดี ลงโทษ และ ชดเชยและชดใช้ค่าเสียหาย ลักษณะความเป็นผู้นำที่เข้มแข็งในทุกระดับและการ พันธสัญญาที่มีต่อหลักการชี้แนะ คุณลักษณะร่วม และการ พัฒนาและการนำองค์ประกอบพื้นฐานที่ชัดเจนไปปฏิบัติคือ

หลักการ (Principles)

หลักการที่คาบเกี่ยวกันต่อไปนี้เป็นฐานสนับสนุนการ ให้บริการที่จำเป็นและการประสานการบริการเหล่านี้

- หลักการใช้สิทธิเป็นฐาน
- การขับเคลื่อนความเท่าเทียมทางเพศและสร้างเสริมพลัง แก่ผู้หญิง
- ความละเอียดอ่อนและความเหมาะสมต่อวัยในเชิงวัฒนธรรม
- ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงเป็นศูนย์กลาง
- ความปลอดภัยสำคัญสูงสุด
- ความรับผิดชอบของผู้กระทำผิด

หลักการใช้สิทธิเป็นฐาน (A rights-based approach)

หลักการใช้สิทธิเป็นฐานในการจัดบริการจำเป็นพื้นฐานที่มีคุณภาพเป็นการรับรองว่า รัฐมีความรับผิดชอบหลักที่จะ เคารพ ปกป้อง และเติมเต็มสิทธิของผู้หญิงและเด็กหญิง ความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงถือเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะสิทธิที่จะดำรงชีวิตโดยปราศจากความหวาดกลัวและความรุนแรง หลักการด้านสิทธิมนุษยชนเรียกร้องให้มีบริการที่ ให้ความสำคัญต่อความปลอดภัยและสวัสดิภาพของผู้หญิงและ เด็กหญิง และปฏิบัติต่อผู้หญิงและเด็กหญิงด้วยความมีศักดิ์ศรี เคารพและละเอียดอ่อน พร้อมทั้งเรียกร้องให้มีมาตรฐานที่ บรรลุสูงสุดด้านสุขภาพ สังคม ยุติธรรม และกิจการตำรวจ – บริการที่มีคุณภาพที่ดี มีพร้อม เข้าถึงได้ และเป็นที่ยอมรับ ของผู้หญิงและเด็กหญิง²³

การขับเคลื่อนความเท่าเทียมทางเพศและสร้างเสริมพลังแก่ผู้หญิง (Advancing gender equality and women's empowerment)

ศูนย์รวมของความไม่เท่าเทียมกันทางเพศสภาพและการเลือกปฏิบัติ ซึ่งเป็นทั้งรากเหง้าและผลลัพธ์ของความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง ต้องการให้บริการต่างๆ ฟังจะต้องสร้างความเชื่อมั่นว่ามีการวางนโยบายและการปฏิบัติที่ตอบสนอง และละเอียดอ่อนต่อเพศสภาพ บริการจะต้องสร้างความ

เป็นสิ่งที่สำคัญในการออกแบบ การนำปฏิบัติและการทบทวน ที่ประสบความสำเร็จของการตอบสนองต่อปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงอย่างยั่งยืน มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลคุณภาพ

2.1

เชื่อมั่นว่าความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงจะไม่อาจให้อภัยได้และไม่อาจยอมทนหรือยอมให้กระทำได้ บริการต่างๆ ต้อง ส่งเสริมอำนาจในการจัดการตนเองของผู้หญิง (women's agency) ที่ผู้หญิงและเด็กหญิงจะสามารถตัดสินใจด้วยตัวเอง รวมถึงการตัดสินใจที่จะปฏิเสธบริการที่จำเป็นด้วย

ความละเอียดอ่อนและเหมาะสมต่อวัยในเชิงวัฒนธรรม (Culturally and age appropriate and sensitive)

บริการที่จำเป็นละเอียดอ่อนและเหมาะสมต่อวัยในเชิง วัฒนธรรม จะต้องตอบสนองต่อสภาวะและประสบการณ์ชีวิต ของผู้หญิงและเด็กหญิงแต่ละคน โดยคำนึงถึงอายุ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม เพศวิถี อัตลักษณ์ทางเพศ เชื้อชาติและภาษา บริการที่จำเป็นต้องตอบสนองต่อผู้หญิงและเด็กหญิงที่ประสบ กับรูปแบบการเลือกปฏิบัติที่อันหลากหลาย – ไม่เพียงเพราะว่าเธอเป็นผู้หญิง แต่ยังเป็นเพราะเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ วรรณะ เพศวิถี ศาสนา ความพิการ สถานภาพสมรส อาชีพ หรือ คุณลักษณะอื่นๆ – หรือเพราะว่าเธอได้รับผลกระทบจากความรุนแรง

ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงเป็นศูนย์กลาง (Victim/survivor-centered)

หลักการผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงเป็นศูนย์กลาง เป็นการนำสิทธิ ความต้องการ และความปรารถนาของผู้หญิง และเด็กหญิงเป็นศูนย์กลางในการให้บริการ หลักการนี้ต้องการพิจารณาถึงความต้องการที่หลากหลายของผู้เสียหายและผู้รอดชีวิต

ความเสี่ยงและความเปราะบางต่างๆ ผลกระทบต่อการตัดสินใจและสิ่งที่เลือกกระทำ และรับรองว่าบริการจะมีการ ออกแบบตามความต้องการและตอบสนองความประสงค์ของผู้หญิงและเด็กหญิงแต่ละคน

23 E/2013/27.

ความปลอดภัยสำคัญสูงสุด (Safety is paramount)

ความปลอดภัยของผู้หญิงและเด็กเป็นสิ่งสำคัญสูงสุดสำหรับการให้บริการที่มีคุณภาพ บริการที่จำเป็นจะต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกกับความปลอดภัยและความมั่นคงของผู้ใช้บริการ และหลีกเลี่ยงที่ก่อให้เกิดอันตรายอื่นใด

2.2

คุณลักษณะร่วมของบริการที่จำเป็นที่มีคุณภาพ (Common characteristics of quality essential services)

บริการที่จำเป็นมีคุณลักษณะและกิจกรรมร่วมกันหลายประการ โดยไม่เกี่ยวกับว่าเป็นบริการใน ‘ภาคส่วน’ ใดที่จะตอบสนองต่อผู้หญิงและเด็กหญิงที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง การให้บริการที่จำเป็นและปฏิบัติการต่างๆ ในทุกสาขาควรจะต้องมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

- ความพร้อมให้บริการ (Availability)
- การเข้าถึงได้ (Accessibility)
- การปรับให้เหมาะสม (Adaptability)
- ความเหมาะสม (Appropriateness)
- ให้ความสำคัญกับความปลอดภัยเป็นอันดับแรก (Prioritize safety)
- ความยินยอมภายหลังที่ได้รับการบอกกล่าวและรักษาความลับ (Informed consent and confidentiality)
- การสื่อสารและการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการออกแบบ ดำเนินงาน และประเมินผลของการบริการ
- การเก็บข้อมูลและการจัดการสารสนเทศ
- เชื่อมโยงกับภาคส่วนและหน่วยงานอื่นๆ ผ่านการประสานงาน

ความพร้อมให้บริการ (Availability)

การดูแลสุขภาพ บริการทางสังคม บริการงานยุติธรรมและกิจการตำรวจ จะต้องมีความพร้อมอย่างเพียงพอ ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพสำหรับผู้เสียหายและผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงทุกคน โดยไม่คำนึงถึงเรื่องถิ่นฐาน สัญชาติ ชาติพันธุ์ วรณะ ชนชั้นทางสังคม สถานะคนย้ายถิ่นหรือผู้ลี้ภัย สถานะคนพื้นเมืองดั้งเดิม อายุ ศาสนา ภาษา ระดับการศึกษา เพศวิถี สถานภาพสมรส ภาวะความพิการ หรือลักษณะอื่นๆ

ความรับผิดชอบของผู้กระทำผิด (Perpetrator accountability)

ความรับผิดชอบของผู้กระทำผิดต้องใช้บริการที่จำเป็นตามสมควร เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบของผู้กระทำผิดอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมกันนั้นต้องให้เกิดความเป็นธรรมในกระบวนการยุติธรรม บริการที่จำเป็นต้องสนับสนุนและอำนวยความสะดวกการมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรมของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง ส่งเสริมศักยภาพในการปฏิบัติงานหรือใช้อำนาจในบทบาทหน้าที่มี ขณะเดียวกันก็สร้างความเชื่อมั่นว่าภาระหรือความรับผิดชอบในการเรียกร้องความยุติธรรมไม่ตกอยู่กับผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง แต่ต้องเป็นหน้าที่ของรัฐ

แนวทาง

- การให้บริการจะต้องมีการสร้าง รักษา และพัฒนาในลักษณะที่สร้างความเชื่อมั่นให้ผู้หญิงและเด็กหญิงเข้าถึงบริการที่ครอบคลุมในทุกพื้นที่ของรัฐ รวมทั้งพื้นที่ห่างไกล ชนบท และโดดเดี่ยว โดยปราศจากการแบ่งแยก
- บริการจะต้องไปถึงประชากรทุกกลุ่ม รวมถึงกลุ่มชายขอบ ห่างไกล เปราะบาง และชนกลุ่มน้อยมากที่สุด โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติที่มีต่อคำวินิจฉัยสภาพส่วนบุคคลและประสบการณ์ชีวิตของผู้หญิงและเด็กหญิง ซึ่งรวมถึง อายุ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม เพศวิถี อัตลักษณ์ทางเพศชาติพันธุ์ และภาษาที่เลือกใช้
- การให้บริการสำหรับผู้หญิงและเด็กหญิงจะต้องมีความต่อเนื่องของการดูแลตลอดเครือข่ายบริการและวงจรชีวิตของผู้รับบริการ
- พิจารณาการให้บริการรูปแบบใหม่ๆ เพื่อเพิ่มความปลอดภัยของขอบเขตการให้บริการ เช่น หน่วยแพทย์หรือศาลเคลื่อนที่ หรือการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างสร้างสรรค์เมื่อเป็นไปได้

การเข้าถึงได้ (Accessibility)

การเข้าถึงกำหนดให้มีบริการที่ผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคนสามารถเข้าถึงได้ โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติ โดยเข้าถึงได้ทางกายภาพ (บริการที่อยู่ในสถานที่ผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคนสามารถเดินทางไปถึงได้อย่างปลอดภัย) เข้าถึงได้ทางเศรษฐกิจ (สามารถจ่ายได้) และเข้าถึงได้ทางภาษา (มีข้อมูลให้ในหลายๆ รูปแบบ)

แนวทาง

- ผู้หญิงและเด็กหญิงสามารถเข้าถึงบริการโดยไม่มีภาระทางการเงินหรือการจัดการ หมายความว่า บริการที่จัดให้ควรอยู่ในระดับราคาที่ย้ำได้ การดำเนินการเข้าถึงง่ายและในบางกรณี เช่น งานตำรวจ งานบริการสุขภาพฉุกเฉิน และงานสังคมสงเคราะห์ ไม่ควรต้องมีค่าใช้จ่าย
- บริการที่จัดให้จะต้องคำนึงถึงความต้องการด้านภาษาของผู้ใช้บริการมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้
- ขั้นตอนการจัดบริการและข้อมูลอื่นๆ เกี่ยวกับบริการที่จำเป็นจะต้องมีในหลายรูปแบบ เช่น ทางวาจา ทางลายลักษณ์อักษร หรือทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และเป็นมิตรกับผู้ใช้ มีภาษาที่เรียบง่าย เพื่อเพิ่มการเข้าถึงและตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกันออกไป

การปรับให้เหมาะสม (Adaptability)

บริการที่จำเป็นจะต้องตระหนักถึงผลกระทบที่แตกต่างของความรุนแรงต่อกลุ่มผู้หญิงและชุมชนที่แตกต่างกัน บริการจะต้องตอบสนองต่อความต้องการของผู้เสียหายและผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงโดยคำนึงถึงหลักสิทธิมนุษยชนและความละเอียดอ่อนทางวัฒนธรรม

แนวทาง

- บริการต้องเข้าใจและตอบสนองต่อสภาวะการณ์และความต้องการรายบุคคลของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง
- ชุดบริการที่ครอบคลุมจัดมีให้เพื่อที่ผู้หญิงและเด็กหญิงมีทางเลือกในการใช้บริการที่จะตอบสนองสถานการณ์เฉพาะบุคคลได้ดีที่สุด

ความเหมาะสม (Appropriateness)

บริการที่จำเป็นที่เหมาะสมสำหรับผู้หญิงและเด็กหญิงคือบริการที่จัดให้ด้วยในแนวทางที่ให้ผู้หญิงเห็นชอบกล่าวคือเคารพศักดิ์ศรี ยืนยันในการรักษาความลับ ละเอียดย่อนต่อความต้องการและทัศนคติ และลดการถูกกระทำซ้ำสอง²⁴

24 การถูกกระทำซ้ำ (Secondary victimization) มีนิยามในแผนยุทธศาสตร์ต้นแบบและมาตรการในทางปฏิบัติของสหประชาชาติ (UN Updated Model Strategies and Practical Measures) ว่าเป็นการสร้างความเสี่ยงที่ไม่ใช่ผลโดยตรงจากการถูกกระทำ แต่จากการตอบสนองอย่างไม่เพียงพอโดยสถาบันหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้เสียหาย

แนวทาง

- ความพยายามในการลดการถูกกระทำซ้ำตัวอย่างเช่น ลดจำนวนครั้งในการเล่าเหตุการณ์ จำนวนคนที่ต้องติดต่อกับ และบุคลากรควรได้รับการอบรมมาแล้ว
- ผู้หญิงและเด็กหญิงจะต้องได้รับการสนับสนุนให้เข้าใจอย่างชัดเจนถึงทางเลือกการบริการ
- ผู้หญิงและเด็กหญิงจะต้องได้รับการส่งเสริมพลังให้สามารถช่วยเหลือตัวเองและร้องขอความช่วยเหลือได้
- การตัดสินใจของผู้หญิงและเด็กหญิงจะต้องได้รับความเคารพ หลังจากเข้าใจถึงทางเลือกต่างๆ ที่มีอยู่
- บริการต่างๆ ควรจัดให้ในลักษณะที่ตอบสนองต่อความต้องการและข้อกังวล โดยไม่ก้าวก่ายอิสระในการตัดสินใจ (autonomy)

ให้ความสำคัญกับความปลอดภัยเป็นอันดับแรก

– การประเมินความเสี่ยงและการวางแผนความปลอดภัย (Prioritize safety - risk assessment and safety planning)

ผู้หญิงและเด็กหญิงต้องเผชิญกับความเสี่ยงต่อความปลอดภัยทั้งเฉพาะหน้าและต่อเนื่อง ความเสี่ยงเหล่านี้มีความเฉพาะในแต่ละสภาวะการณ์ของผู้หญิงและเด็กแต่ละคน การประเมินและการจัดการความเสี่ยงจะช่วยลดระดับความเสี่ยงได้ แนวปฏิบัติที่ดีที่สุดในการบริหารและจัดการความเสี่ยง ประกอบด้วยแนวทางที่สม่ำเสมอและประสานงานกัน ภายในและระหว่างส่วนงานด้านสังคม สุขภาพ งานตำรวจ และงานยุติธรรม

แนวทาง

- การบริการใช้เครื่องมือประเมินและจัดการกับความเสี่ยงที่พัฒนามาโดยเฉพาะเพื่อตอบสนองต่อปัญหาความรุนแรงจากคู่ครอง หรือความรุนแรงทางเพศจากผู้ที่มิใช่คู่ครอง
- การบริการจะต้องมีการประเมินความเสี่ยงระดับบุคคลผู้หญิงและเด็กหญิงแต่ละคนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง
- การบริการควรมีทางเลือกที่หลากหลายในการบริหารความเสี่ยง การแก้ไขปัญหาและมาตรการความปลอดภัยที่เพื่อสร้างความปลอดภัยแก่ผู้หญิงและเด็กหญิง
- ผู้ให้บริการควรรับรองว่าผู้หญิงและเด็กหญิงได้รับแผนเฉพาะบุคคลบนฐานความเข้มแข็งที่มียุทธศาสตร์ เพื่อบริหารความเสี่ยงด้วย
- การบริการ จะต้องทำงานร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ด้านสุขภาพ ด้านสังคม ด้านงานยุติธรรม ด้านงานตำรวจ ในการประสานงานการประเมินและแนวทางจัดการความเสี่ยง

การสื่อสารและการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการออกแบบ ดำเนินงาน และประเมินผลของการบริการ (Effective and Communication and Participation by Stateholders in design, implementation and assessment of services)

ผู้หญิงและเด็กหญิงต้องการรู้ว่ามีคนรับฟัง เข้าใจและช่วยเหลือปัญหาตรงตามความต้องการ ข้อมูลและวิธีการสื่อสารจะช่วยสร้างพลังที่จะแสวงหาบริการที่จำเป็น การสื่อสารกับผู้หญิงและเด็กหญิงจะต้องส่งเสริมความมีศักดิ์ศรี และเป็นไปด้วยความเคารพ

แนวทาง

- ผู้ให้บริการจะต้องมีทัศนคติที่ไม่ด่วนตัดสิน (non-judgmental) มีความเห็นอกเห็นใจ (empathetic) และพร้อมช่วยเหลือสนับสนุน
- ผู้หญิงและเด็กหญิงต้องมีโอกาสได้เล่าเรื่องของตนเอง ซึ่งได้รับการรับฟัง และบันทึกอย่างถูกต้อง และต้องสามารถแสดงออกถึงความต้องการและข้อกังวลตามความสามารถ อายุ วุฒิภาวะปัญหา และสภาพที่กำลังพัฒนา
- ผู้ให้บริการจะต้องเห็นคุณค่าและให้ความสำคัญกับข้อกังวลและประสบการณ์โดยรับฟังอย่างจริงจัง โดยไม่มีการกล่าวโทษหรือตัดสินใดๆ
- ผู้ให้บริการจะต้องให้ข้อมูลและคำปรึกษาที่จะช่วยให้ผู้หญิงและเด็กหญิงสามารถตัดสินใจได้ด้วยตัวเอง

ความยินยอมภายหลังที่ได้รับการบอกกล่าวและการรักษาความลับ (Informed consent and confidentiality)

บริการที่จำเป็นทุกประการต้องจัดให้ในแนวทางที่เป็นการปกป้องความเป็นส่วนตัวของผู้หญิงและเด็กหญิง สร้างความเชื่อมั่นในการเก็บรักษาความลับ และจะเปิดเผยข้อมูลเฉพาะเมื่อมีความยินยอมภายหลังที่ได้รับการบอกกล่าวแล้วเท่านั้น ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ความรุนแรงของผู้หญิงเป็นข้อมูลที่มีความละเอียดอ่อนอย่างมาก การเผยแพร่ข้อมูลอย่างไม่เหมาะสมอาจทำให้เกิดอันตรายและมีผลคุกคามชีวิตของผู้หญิงหรือเด็กหญิง รวมถึงคนที่ให้ความช่วยเหลือด้วย

แนวทาง

- การบริการจะต้องมีหลักจริยธรรม (code of ethics) ในการแลกเปลี่ยนข้อมูล (ให้เป็นไปตามกฎหมายที่มีอยู่) ซึ่งรวมถึงประเภทของข้อมูล วิธีการและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการแลกเปลี่ยนข้อมูล

- ผู้ให้บริการที่ทำงานโดยตรงกับผู้หญิงและเด็กหญิง จะต้องรับทราบและปฏิบัติตามหลักจริยธรรม
- ข้อมูลเกี่ยวกับผู้หญิงและเด็กหญิงแต่ละบุคคลต้องเก็บรักษาไว้เป็นความลับ และจัดเก็บไว้ในที่ปลอดภัย
- ผู้หญิงและเด็กหญิงต้องได้รับการส่งเสริมเพื่อให้ทราบข้อมูลอย่างครบถ้วนถึงทางเลือกและผลกระทบจากการเปิดเผยข้อมูล
- ผู้ให้บริการต้องเข้าใจและปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ด้วยการเคารพต่อการรักษาความลับของผู้รับบริการ

การเก็บข้อมูลและการจัดการสารสนเทศ (Data collection and information management)

ความต่อเนื่องและความถูกต้องในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับบริการที่จัดให้แก่ผู้หญิงและเด็กหญิงเป็นสิ่งสำคัญในการส่งเสริมการปรับปรุงบริการอย่างต่อเนื่อง บริการต่างๆ ต้องมีขั้นตอนที่ชัดเจนและได้รับการบันทึก เพื่อให้มีข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นความลับ และมีสถานที่เก็บที่ปลอดภัยสำหรับข้อมูลเกี่ยวกับผู้หญิงและเด็กหญิงและบริการที่จัดให้

แนวทาง

- รับรองว่ามีระบบที่ปลอดภัยและมีการจัดเก็บเป็นระบบเพื่อการรวบรวม บันทึก และจัดเก็บรายละเอียดและข้อมูลทั้งหมดไว้
- ข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับผู้หญิงและเด็กหญิงที่ได้รับบริการที่จัดให้ จะต้องมีการจัดเก็บอย่างปลอดภัย อันได้แก่แฟ้มผู้รับบริการ รายงานทางกฎหมายและการแพทย์ และแผนความปลอดภัย
- สร้างความเชื่อมั่นในการรวบรวมข้อมูลที่ต้องการโดยการส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่เข้าใจและใช้ระบบเก็บข้อมูล จัดสรรเวลาให้เจ้าหน้าที่อย่างเพียงพอในการป้อนข้อมูลลงในระบบ
- รับรองว่าข้อมูลมีการแลกเปลี่ยนภายใต้ระเบียบพิธีการที่ตกลงกันระหว่างองค์กร
- ส่งเสริมการวิเคราะห์การจัดเก็บข้อมูลเพื่อช่วยให้เข้าใจสภาพของความรุนแรง แนวโน้มของการให้บริการที่จำเป็น การประเมินบริการที่มีอยู่ และการแจ้งมาตรการป้องกันต่างๆ

เชื่อมโยงกับภาคส่วนและหน่วยงานอื่นๆ ผ่านการส่งต่อและประสานงาน (Linking with other sectors and agencies through referral and coordination)

การเชื่อมโยงกับภาคส่วนและองค์กรต่างๆ ผ่านการประสานงาน เช่น กระบวนการส่งต่อ จะสามารถช่วยให้ผู้หญิงและ

เด็กหญิงได้รับบริการที่เหมาะสมและทันเวลา กระบวนการส่งต่อจะต้องยึดหลักความยินยอมภายหลังได้รับการบอกกล่าว เพื่อให้การดำเนินการให้บริการที่จำเป็นที่แตกต่างกัน สำหรับผู้เสียหายและผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงเป็นไปด้วยความราบรื่นควรมีการกำหนดระเบียบพิธีการและข้อตกลงต่างๆ เกี่ยวกับกระบวนการส่งต่อให้กับหน่วยบริการด้านสังคม สุขภาพ และยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งหน้าที่รับผิดชอบที่ชัดเจนของแต่ละหน่วยงาน

2.3 องค์ประกอบพื้นฐาน (Foundational elements)

เพื่อบริการและการให้บริการที่มีคุณภาพสูง รัฐบาลและภาคส่วนด้านสุขภาพ ตำรวจ งานยุติธรรมและสังคม จะต้องสร้างความเชื่อมั่นว่ามีรากฐานที่แข็งแกร่งรองรับการปฏิบัติงานเหล่านี้

บทบัญญัติของกฎหมายและกรอบกฎหมายที่ครอบคลุม (Comprehensive legislation and legal frameworks)

รัฐควรมีกรอบกฎหมายที่ครอบคลุม ที่เป็นฐานทางกฎหมาย และการพิจารณาคดีสำหรับผู้เสียหาย / ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงที่ต้องการบริการด้านสุขภาพ ทางสังคม ความยุติธรรม และตำรวจ

การบริหาร การกำกับดูแล และการตรวจสอบ (Governance, oversight and accountability)

การบริหาร การกำกับดูแล และการตรวจสอบถูกกำหนดให้เป็นหน้าที่ของรัฐบาล เพื่อให้มีบริการที่จำเป็นพื้นฐานที่มีคุณภาพ ข้าราชการการเมืองและข้าราชการประจำจะต้องได้รับการสนับสนุนส่งเสริมเพื่อดำเนินงานดังกล่าวนี้ โดยจัดให้มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนกรณีการนำแนวทางไปปฏิบัติ การกำหนดคุณภาพของมาตรฐานบริการ และติดตามการปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรฐานเหล่านั้น พร้อมทั้งระบุนความผิดพลาดอย่างเป็นระบบในการออกแบบ การปฏิบัติงาน และการจัดให้บริการ ผู้หญิงและเด็กหญิงจำเป็นต้องมีช่องทางการขอความช่วยเหลือ มีการปฏิเสธ ยกเลิก ถ้าซ้ำอย่างไม่มีเหตุอันสมควร หรือถูกละเลยเพิกเฉยในการให้บริการที่จำเป็น การตรวจสอบเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งในการให้ความเชื่อมั่นว่าบริการต่างๆ จะมีพร้อม เข้าถึงได้ ปรับเปลี่ยนได้ และเหมาะสม การตรวจสอบจะต้องได้รับการส่งเสริมด้วยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการออกแบบ การนำไปปฏิบัติ และการประเมินการบริการต่างๆ

ทรัพยากรและการเงิน (Resources and financing)

ทรัพยากรและการเงินเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสร้างและรักษาให้แต่ละภาคส่วนหรือระบบประสานงานที่มีศักยภาพและ

แนวทาง

- ระเบียบการระหว่างบริการแลกเปลี่ยนข้อมูลและการส่งต่อต้องสอดคล้อง รับทราบโดยเจ้าหน้าที่ทุกคน และมีการสื่อสารอย่างชัดเจนกับผู้หญิงและเด็กหญิง
- บริการมีกลไกเพื่อการประสานงานและกำกับดูแลประสิทธิภาพของกระบวนการส่งต่อผู้รับบริการ
- บริการจะส่งต่อไปยังหน่วยเฉพาะด้านเด็กเมื่อมีความจำเป็นและเหมาะสม

ความสามารถในการให้บริการจำเป็นพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการตอบสนองต่อปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง

การฝึกอบรมและการพัฒนาบุคลากร (Training and workforce development)

การฝึกอบรมและการพัฒนาบุคลากรเป็นการสร้างหลักประกันว่า ภาคส่วนต่างๆ และกลไกการประสานงานมีศักยภาพและความสามารถในการจัดการที่มีคุณภาพ และผู้ให้บริการมีศักยภาพที่พึงมีเพื่อปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบได้ ผู้ให้บริการทุกหน่วยต้องได้รับโอกาสในการสร้างเสริมทักษะและความเชี่ยวชาญเพื่อให้มีความรู้และทักษะที่ทันต่อสถานการณ์อยู่เสมอ

การติดตามและประเมินผล (Monitoring and evaluation)

การปรับปรุงอย่างต่อเนื่องของภาคส่วนต่างๆ ด้วยการติดตามและประเมินผลเป็นประจำ เป็นสิ่งที่จำเป็นในการให้บริการที่มีคุณภาพแก่ผู้หญิงและเด็กหญิงที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับการรวบรวม วิเคราะห์ และจัดพิมพ์ข้อมูลที่ครอบคลุมในประเด็นความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง ในรูปแบบที่สามารถนำไปใช้ในการประเมินและส่งเสริมการให้บริการที่มีคุณภาพได้

นโยบายและแนวปฏิบัติที่ละเอียดอ่อนทางเพศสภาพ (Gender sensitive policies and practices)

นโยบายในแต่ละภาคส่วนสำหรับกลไกการประสานงานจำเป็นต้องมีความละเอียดอ่อนต่อเพศสภาพ และมีบูรณาการกับแผนการปฏิบัติงานระดับชาติว่าด้วยการจัดความรุนแรงทางเพศต่อผู้หญิง สำหรับแต่ละภาคส่วนที่ทำงานร่วมกับและควบคู่กับหน่วยบริการอื่นๆ อย่างมีบูรณาการ ในดำเนินการช่วยเหลือผู้หญิงและเด็กหญิงที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงอย่างที่มีประสิทธิภาพตอบสนอง นโยบายของแต่ละภาคส่วนควรจะต้องเชื่อมโยงกับนโยบายระดับประเทศ

บทที่ 3

วิธีการใช้เครื่องมือ

3.1

ขอบเขตแนวทางปฏิบัติสำหรับบริการที่จำเป็น

ขอบเขตแนวทางปฏิบัติสำหรับบริการที่จำเป็นเพื่อให้บริการที่มีคุณภาพ ประกอบไปด้วย 4 ส่วนที่เชื่อมโยงกันดังต่อไปนี้

- **หลักการ (Principles)** ที่เป็นฐานในการให้บริการจำเป็นพื้นฐานทุกชนิด
- **คุณลักษณะร่วม (Common characteristics)** ซึ่งอธิบายถึงกิจกรรมและแนวทางต่าง ๆ ที่ต่างเชื่อมโยงทุกประเด็นร่วมกัน และสนับสนุนการทำงานและการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ
- **บริการจำเป็นพื้นฐานและปฏิบัติการต่างๆ (Essential services and actions)** ซึ่งกำหนดไว้ในแนวทางปฏิบัติฉบับนี้จำเป็นต่อการให้บริการเพื่อรับรองสิทธิมนุษยชน ความ

ปลอดภัย และสวัสดิภาพของผู้หญิง เด็กหญิง หรือเด็กที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงจากคู่ครองหรือจากผู้ที่ไม่ใช่คู่ครอง บริการที่จำเป็นแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มงานใหญ่ๆ คือ งานด้านสุขภาพ งานยุติธรรมและกิจการตำรวจ งานสังคมสงเคราะห์ บริการเหล่านี้หนุนเสริมโดยองค์ประกอบประการที่ 4 คือ ปฏิบัติการที่จำเป็นสำหรับการประสานงาน และการบริหารการประสานงาน

- **องค์ประกอบพื้นฐาน (Foundational elements)** ซึ่งจำเป็นต้องมีเพื่อช่วยในการจัดบริการที่มีคุณภาพที่เชื่อมโยงการบริการที่จำเป็นและการปฏิบัติการในทุกด้าน

ชุดบริการที่จำเป็นพื้นฐาน: ตารางแสดงกรอบการดำเนินงานโดยรวม

หลักการ (Principles)	หลักการที่มีสิทธิมนุษยชนเป็นพื้นฐาน	การขับเคลื่อนความเท่าเทียมทางเพศ และเสริมสร้างพลังให้กับผู้หญิง	ความเหมาะสมต่อวัยและความละเอียดอ่อนเชิงวัฒนธรรม
	แนวทางที่มีผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงเป็นศูนย์กลาง	ความปลอดภัยสำคัญสูงสุด	การแสดงความรักและห่วงใยของผู้กระทำผิด

คุณลักษณะร่วม (Common Characteristics)	ความพร้อมให้บริการ	การเข้าถึงได้
	การปรับให้เหมาะสม	ความเหมาะสม
	ให้ความสำคัญกับความปลอดภัย	ความยินยอมภายหลังการได้รับการบอกกล่าวและการรักษาความลับ
	การเก็บข้อมูลและการบริหารจัดการสารสนเทศ	การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ
	การเชื่อมโยงภาคส่วน ผ่านการส่งต่อและประสานงาน	

บริการและปฏิบัติการที่จำเป็น Essential services and actions	สุขภาพ	งานยุติธรรมและงานรักษากฎหมาย	บริการทางสังคม
	<ol style="list-style-type: none"> การระบุผู้เสียหายจากความรุนแรงโดยผู้ครอง การให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น การเยียวยาบาดแผลและการรักษาพยาบาลฉุกเฉิน การตรวจสอบและให้การรักษากรณีประทุษร้ายทางเพศ การประเมินและรักษาด้านสุขภาพจิต การจัดเตรียมเอกสารทางนิติวิทยาศาสตร์ (medico-legal) 	<ol style="list-style-type: none"> การป้องกัน การติดต่อขั้นต้น การประเมิน / การสืบสวนสอบสวน กระบวนการก่อนพิจารณาคดี กระบวนการพิจารณาคดี การแสดงความรับผิดชอบของผู้กระทำผิดและการชดเชยความเสียหาย กระบวนการหลังการพิจารณาคดี ความปลอดภัยและการคุ้มครอง ความช่วยเหลือและการสนับสนุน การสื่อสารและข้อมูล การประสานงานในกระบวนการยุติธรรม 	<ol style="list-style-type: none"> ข้อมูลวิกฤติ Crisis information การให้คำปรึกษาในภาวะวิกฤติ สายด่วนช่วยเหลือ การจัดที่พักที่ปลอดภัย การช่วยเหลือด้านวัตถุและการเงิน การจัดทำ เรียกกัน หรือทดแทนเอกสารประจำตัว ข้อมูลด้านกฎหมายและสิทธิคำปรึกษาและการว่าความให้รวมทั้งใน ระบบกฎหมายพหุภาค การให้คำปรึกษาและช่วยเหลือด้านจิตวิทยาสังคม การช่วยเหลือที่มีผู้หญิงเป็นศูนย์กลาง การบริการสำหรับเด็กที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง ข้อมูลชุมชน การศึกษา และการเข้าถึงชุมชน การช่วยเหลือให้มีอิสระทางเศรษฐกิจ การฟื้นฟู และพึ่งตนเองได้

การประสานงานและการบริหารการประสานงาน Coordination and governance of coordination	
ระดับชาติ: ปฏิบัติการที่จำเป็น	ระดับท้องถิ่น: ปฏิบัติการที่จำเป็น
<ol style="list-style-type: none"> การจัดทำกฎหมายและนโยบาย การจัดสรรและกระจายทรัพยากร การสร้างมาตรฐานในการตอบสนองแก้ไขปัญหาในระดับท้องถิ่น แนวทางที่ครอบคลุมเพื่อการตอบสนอง ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพสำหรับผู้กำหนดนโยบาย และผู้มีอำนาจตัดสินใจต่อการตอบสนองต่อปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง การติดตามและประเมินผลในระดับชาติและระดับท้องถิ่น 	<ol style="list-style-type: none"> การจัดทำโครงสร้างอย่างเป็นทางการสำหรับการประสานงานและการบริหารการประสานงาน ในระดับท้องถิ่น การดำเนินงานการประสานงานและการบริหารการประสานงาน

องค์ประกอบพื้นฐาน	บทบัญญัติของกฎหมายและกรอบกฎหมายที่ครอบคลุม	การบริหาร การกำกับดูแล และการตรวจสอบ	ทรัพยากรและการเงิน
	การฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร	นโยบายและแนวปฏิบัติที่ละเอียดอ่อนต่อเพศสภาพ	การติดตามและประเมินผล

บทที่ 4

เครื่องมือและทรัพยากร

กลไกระดับสหประชาชาติ (สนธิสัญญาและจารีตประเพณีทางกฎหมายที่ไม่มีผลบังคับ)

Commission on the Status of Women 57th Session, conclusions on the elimination and prevention of all forms of violence against women and girls (การประชุมคณะกรรมาธิการว่าด้วยสถานะของสตรี ครั้งที่ 57 ข้อตกลงร่วม ว่าด้วยการจัดและการป้องกันความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกรูปแบบ) ค้นคว้าได้ที่ [www.un.org/womenwatch/daw/csw/csw57/CSW57_Agreed_Conclusions\(CSW_report_excerpt\).pdf](http://www.un.org/womenwatch/daw/csw/csw57/CSW57_Agreed_Conclusions(CSW_report_excerpt).pdf).

Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women (อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ) ค้นคว้าได้ที่ www.un.org/womenwatch/daw/cedaw/text/econvention.htm

Convention on the Rights of the Child (อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก) ค้นคว้าได้ที่ www.ohchr.org/en/professionalinterest/pages/crc.aspx.

Declaration of Basic Principles of Justice for Victims of Crime and Abuse of Power (ปฏิญญาว่าด้วยหลักการพื้นฐานเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ได้รับความเสียหายจากอาชญากรรมและการใช้อำนาจโดยไม่ถูกต้อง) ค้นคว้าได้ที่ www.un.org/documents/ga/res/40/a4r034.htm.

Declaration on the Elimination of Violence against Women (ปฏิญญาว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อสตรี) ค้นคว้าได้ที่ www.un.org/documents/ga/res/48/a48r104.ht.

Guidelines on Justice in Matters Involving Child Victims and Witnesses of Crime (แนวปฏิบัติด้านความยุติธรรมสำหรับผู้เสียหายและพยานที่เป็นเด็กในคดีอาญา) ค้นคว้าได้ที่ www.un.org/en/pseataforce/docs/guidelines_on_justice_in_matters_involving_child_victims_and.pdf

UN Principles and Guidelines on Access to Legal Aid in Criminal Justice Systems (หลักการและแนวปฏิบัติแห่งสหประชาชาติว่าด้วยการเข้าถึงความช่วยเหลือด้านกฎหมายในระบบยุติธรรมทางอาญา) ค้นคว้าได้ที่ www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reform/UN_principles_and_guidelines_on_access_to_legal_aid.pdf.

Updated Model Strategies and Practical Measures on the Elimination of Violence against Women in the Field of Crime Prevention and Criminal Justice (แผนยุทธศาสตร์ต้นแบบและมาตรการในทางปฏิบัติว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิงในด้านการป้องกันอาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมทางอาญาฉบับปรับปรุงเพิ่มเติม) ค้นคว้าได้ที่ www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reforms/crimeprevention/Model_Strategies_and_Practical_Measures_on_the_Elimination_of_Violence_against_Women_in_the_Field_of_Crime_Prevention_and_Criminal_Justice.pdf.

เครื่องมือและทรัพยากร

Special Rapporteur on violence against women (รายงานต่างๆของผู้แทนพิเศษเรื่องความรุนแรงต่อผู้หญิง) ที่กล่าวถึงสาเหตุและผลที่เกิดขึ้น – ค้นคว้าได้ที่ www.ohchr.org/EN/Issues?Women?SRWomen?Pages?SRWomenIndex.aspx.

United Nations, Secretary-General's In-depth Study on Violence against Women (รายงานเชิงลึกของเลขาธิการสหประชาชาติว่าด้วยความรุนแรงต่อผู้หญิง) ค้นคว้าได้ที่ www.un.org/womenwatch/daw/vaw/SGstudyvaw.htm.

UN Women, Progress of the World's Women: In Pursuit of Justice: 2011-2012 (ความก้าวหน้าของผู้หญิงแห่งโลก เพื่อติดตามการเข้าถึงความยุติธรรม) ค้นคว้าได้ที่ www.progress.unwomen.org/pdfs?EN-Report-Progress.pdf.

UN Women, Handbook for National Action Plans on Violence against Women (คู่มือการวางแผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยความรุนแรงต่อผู้หญิง) ค้นคว้าได้ที่ www.un.org/womenwatch/daw/handbook-for-nap-on-vaw.pdf.

UN Women, Handbook for Legislation on Violence against Women (คู่มือบทบัญญัติของกฎหมายเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิง) ค้นคว้าได้ที่ www.un.org/women-watch/daw/vaw/handbook/Handbook%20for%20legislation%20on%20violence%20against%20women.pdf.

UN Women, Knowledge Centre to End Violence against Women (หลักสูตรและข้อมูลต่างๆ ในศูนย์ความรู้ว่าด้วยการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง) ค้นคว้าได้ที่ www.endvawnow.org.

